

Conspiració interstel·lar

La necessitat de 'creure' i una pèrdua de confiança en la ciència i en la política, reforcen el folclore sobre l'ocultament de proves de vida alienígena. Cinema i televisió se n'aprofiten venturosament.

Prompte s'estrenaran als cinemes *Han Llegado*, protagonitzada per Charlie Sheen, i *Contact*, adaptació del llibre homònim del científic Carl Sagan, amb Jodie Foster com a màxima estrella. Totes dues pel·lícules relacionen de distinta forma contactes humans amb extraterrestres i intenten continuar la trajectòria milionària d'*Independence day*, el film més taquiller de l'any 1996.

L'interès cinematogràfic dels Estats Units amb els contactes en la tercera fase ha estat fluit. Durant la guerra freda, la presència de formes vives d'altre món es reflectia amb traces sinistres, tipificant els *aliens* com una transposició de l'enemic comunista. Als anys 80, en canvi, quan s'advenia el final del bloc de l'Est, era normal veure els éssers espacials com a entitats amistoses a l'estil de l'*E.T.* de Steven Spielberg.

Però als 90, la visió de les possibles relacions amb habitants de fora d'aquest món torna a ser fosca. Ja no existeix la Nèmesi comunista —exceptuant Castro, que ja forma part del paisatge subliminal nord-americà— i els àrabs o asiàtics no plantegen en aquests moments un perill de guerra, a banda dels estrictament econòmics. La sensació que va inundar Nord-amèrica després de la derrota de Vietnam (sentit càdric de la realitat i desconfiança en les actuacions governamentals) és present en determi-

nats sectors socials com les milícies ultradretanes. Inconscientment, Estats Units sempre ha interpretat que, com a melic del món que es considera, també pot ser-ho de l'univers. Un país on s'ha fomentat la competència com a forma de vida, la solitud com a moneda de canvi i la desconfiança vers el científisme com a estat de pensament majoritari, és brou de

i s'ha convertit en una fita en la història del medi càdric.

La qualitat de la sèrie s'ha traduït en un èxit devastador, que ha impulsat la passa alienígena en els cinemes (la versió en pantalla gran de la sèrie es començarà a rodar aviat). A Roswell, Nou Mèxic, hi ha un museu dedicat a extraterrestres, i l'àrea 51 de Nevada sembla un supermercat d'estris galàctics.

ARXIU / TELE 5

Per altra banda, la moda *cyberfashion* inspirada en la indumentària de la clientela que visita els *techno-clubs*, ha revaloritzat les referències estètiques al futurisme i als extraterrestres. I ja s'estrena un nou film protagonitzat per Will Smith —patètic heroi d'*Independence day*— en què s'ironitza sobre les aventures de dos "homes de negre". Els extraterrestres són *chic*, però la creença en la seua existència

Els agents Mulder i Scully. Investiguen fenòmens que no són d'aquest món i lluiten contra els "homes de negre" del govern ianqui en la popular sèrie *Expediente X*.

cultiu per a llegendes de conspiració, per a nous enemics que poden no haver nascut en aquest món però sí aliar-se amb el veí del costat de casa. L'incident Roswell i l'àrea 51 han estat negats pel Pentàgon, cosa que encara reforça entre els americans crèduls la convicció que els amaguen alguna cosa. Una llegenda comuna és la dels "homes de negre", un cos secret administratiu que es dedica a amagar les proves de vida extraterrestre per mantenir el poble en la ignorància. La sèrie de televisió *Expediente X* ha tret profit magistralment d'aquestes llegendes,

es mou gairebé invariablement en paràmetres científics.

I la conspiració creix fins a límits insospitats: en un número recent, la revista de parapsicologia *Mas Allà* explicava que la pel·lícula *Mars attacks!* —una àcida paròdia d'*Independence day*— era una maniobra del govern dels EUA per fer creure a Occident, mitjançant la burla, que els extraterrestres no existien. Inevitablement, si són ací fora, és ja el moment que es presenten en societat i esborren la caricatura sideral que els envolta.

J. M. O.